"Allah, Rasûlüne izin vermişti, ama size izin vermiyor!" Mekke'de bana bir gündüzün bir müddetinde (gün doğumundan ikindiye kadar) izin verildi. Sonra bugün tekrar eski hürmeti (haramlığı) ona geri döndü. Bu hususu, sizden burada hazır olanlar hazır olmayanlara ulaştırsın."

Ebu Şüreyh- Huveylid İbn Amr el Huzai el-Adevî -radıyallahu anh- anlatıyor: Mekke'ye asker sevk eden Amr b. Sa'id İbn el-As'a dedim ki, "Ey emir! Bana müsaade et. Fethin ertesi gününde Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem-'in söylemiş bulunduğu bir hadisini hatırlatayım: Allah'a hamd ve senadan sonra şöyle buyurmuştu: "Mekke'yi insanlar değil, Allah haram kılmıştır. Allah'a ve ahirete inanan hiçbir mü'mine orada kan dökmek helal olmaz. Ağaç sökmek de helal olmaz. Eğer biri çıkıp da Rasûlullah -aleyhi's-salâtu ve's-selâm-'ın oradaki savaşını göstererek kan dökmeye ruhsat vermeye kalkarsa kendisine şunu söyleyin: "Allah, Rasûlüne izin vermişti, ama size izin vermiyor!" Mekke'de bana bir gündüzün bir müddetinde (gün doğumundan ikindiye kadar) izin verildi. Sonra bugün tekrar eski hürmeti (haramlığı) ona geri döndü. Bu hususu, sizden burada hazır olanlar, hazır olmayanlara ulaştırsın." Ebu Şüreyh'e: "Amr sana ne dedi?" diye soruldu. "Ey Ebu Şureyh bunu ben, senden daha iyi biliyorum. Harem, âsi olana, kan döküp kaçana, cinayet işleyip kaçana sığınma tanımaz! diye cevap verdi." dedi.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Amr İbn Said b. el-As -güzel konuşması ile bilinirdi- Abdullah İbn Zübeyr'le –radıyallahu anhuma- savaşmak için Mekke-i Mukerreme'ye asker sevk etmek istediğinde -ki o zaman– Yezid b. Muaviye'nin Medineyi Münevvere'deki emiriydi. Ebu Şureyh Huveylid b. Amr el-Huzai ona nasihat etmek için geldiğinde, Nasihat edilen kimsenin konum bakımından büyük olmasından dolayı, Ebu Şureyh hikmet ve olgunluk göstererek, akibetin selâmeti ve nasihatın kabul edilebilir olması için konuşmasında ona karşı son derece nezaket göstermiştir. Göndermek istediği askerler hususunda ona nasihat etmek için izin istemiştir. Doğruluğunun göstergesi olarak Allah Rasulü -sallallahu aleyhi ve sellem-'i konuştuğunda gözleriyle gördüğünü, kulaklarıyla onu duyduğunu, kalbiyle onu anladığını, ona aktaracağı hadisin sıhhatinden emin olduğunu haber vermiştir. Amr b. Saîd ona konuşması için izin verdi. Ebu Şureyh: Şüphesiz ki Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- Mekke'nin Fethinin sabahında Allah'a hamd ve senadan sonra şöyle buyurmuştu: Allah -Azze ve Celle- Gökleri ve yeri yarattığı zaman Mekke'yi haram kılmış –Mekke takdis ve tazim edilen saygın bir yerdir- belirli bir vakitte ateşli hastalıktan, otlak olmasından ve sulak olmasından dolayı insanlar haram kılmamıştır. Muhakkak ki daha yüce ve kâmil olması için haramlığını Allah Teâlâ üstlenmiştir. Haramlığı -Allah Azze ve Celle-'den ve eski olmasından dolayı Allah'a ve ahiret gününe iman

etmiş bir kimseye -şayet imanını muhafaza ediyorsa- orada kan dökmesi, ağaç sökmesi helal olmaz. Eğer biri çıkıp da benim oradaki savaşımı göstererek kan dökmeye ruhsat vermeye kalkarsa kendisine şunu söyleyin: "Allah, Rasûlüne izin vermişti, ama size izin vermiyor! Orada (Mekke) sürekli olarak savaş helal kılınmamış, sadece ihtiyaç için gündüzün bir vaktinde helal kılınmıştır. Sonra bugün tekrar eski hürmeti (haramlığı) ona geri dönmüştür. Bu hususu, sizden burada hazır olanlar, hazır olmayanlara ulaştırsın. Bundan dolayı; "Ey Emir! Fethin sabahında bu söze şahit olmamdan dolayı sana bunu ulaştırdım. Sen buna şahit olmadın." İnsanlar Ebu Şüreyh'e: "Amr sana ne dedi?" diye sorduğunda: "Ey Ebu Şureyh bunu ben, senden daha iyi biliyorum. Harem, âsi olana, kan döküp kaçana, cinayet işleyip kaçana sığınma tanımaz!" diye cevap verdi. dedi." Kendi görüşüyle hadise muhalefet etti ve Abdullah İbn Zübeyr'le savaşmak için asker göndermekten imtina etmedi. Bilakis buna devam etti. Teysiru'l-Allam (Sayfa:381), Tenbihu'l-Efham (3/509, 510), Te'sisu'l-Ahkam (3/346)

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4491